

værksmestre og de, der i det hele taget har Interesse af at give sig af med den Slags Ting, selv begyndte paa Byggeforetagender og kun paa saadanne, som de kunde magte.

Det ærede Medlem Hr. Elgaard havde jo absolut Ret i, at under den Form, Boligbyggeriet nu er kommet ind paa, er det kun et rent Faatal af selvstændige Mestre, der har haft noget at bestille, idet kun et Faatal af store Mestre har kunnet paatage sig disse store Byggeentrepriser, medens det store Flertal af Mestre har været henvist dels til Reparationer, dels til mindre Byggeri, som de har kunnet faa i Ny og Næ. Det samme gælder Arkitekter, som omtrent har været helt afskaaret fra at have normalt Arbejde i den Tid, da Staten har støttet og har maattet støtte.

Det ærede Medlem Hr. Elgaard omtalte Pristallet og nævnte, at det Pristal, vi har nu, 194, antagelig, naar Kronen kommer i Pari, vil svare til Verdensmarkedets Pris, som jo er omtrent 170, og deraf vil det ærede Medlem udlede, at naar vi kommer længere frem, og Kronen beholder sin Kurs, vil det medføre, at vi kommer ned paa et Pristal af 170. Det tror jeg, det ærede Medlem i det store og hele har Ret i, og det vil jo antagelig medføre, at naar vi kommer til Augustreguleringen, vil der yderligere ske en Nedsættelse af Pristallet. Deraf følger igen — det har det ærede Medlem ogsaa Ret i —, at det Byggeri, der i det væsentlige er færdigt inden den Tid, vil blive dyrere end det, der trækker noget længere ud. Men jeg tror ogsaa, at alle, der er ved at bygge, er paa det rene hermed, og naar der ikke i Indenrigsministeriet foreligger et langt større Antal Andragender om Laan af Statsboligfonden, saa bundet det vel netop i, at man har været opmærksom paa dette Forhold og ikke har turdet løbe den Risiko at komme ind paa for dyrt Byggeri. Foruden de Byggeforetagender, der foreligger behandlet i Indenrigsministeriet, ved vi jo gennem Arbejdet i Boligudvalget, at der er en Del til, som er parate til at komme ind, og hvis Loven gennemføres i den Skikkelse og med de Tal, som er nævnt, vil det dreje sig om rundt regnet 10 Mill. Kr. for Statsboligfondens Vedkommende. Spørgsmaalet er da, om det vil være nødvendigt at regne med de 20 Mill. Kr., som Ministeren foreslaar, ligesom det er et Spørgsmaal, om man ikke skulde søge at faa Afviklingen fremmet noget. Jeg vil da tillade mig at foreslaa, at Sagen henvises til et Udvalg, og der behandles saa hurtigt som muligt uden derfor at blive jaget igennem, saa at Ud-

valget kan faa de Oplysninger, det maa skønne det nødvendigt at faa, saaledes at vi, naar Forslaget kommer til anden Behandling, kan staa med Klarhed over, hvorledes vi bør stille os til selve det forelagte Lovforslag. Jeg skal derfor med de Bemærkninger, jeg her har gjort, anbefale Lovforslaget til videre Behandling.

Henningsen: Det af Indenrigsministeren i Fjor nedsatte Udvalg, der fik den Opgave at søge at finde nye Former for Finansiering af Boligbyggeriet, har jo for saa vidt ikke løst sin Opgave, og jeg synes ogsaa, at det kun er naturligt, paa Grund af de usikre økonomiske Forhold, vi har levet under. Som Følge af den stadige Venten paa nyt Prisfald, var det ganske umuligt for dette Udvalg at fremkomme med Forslag, der kunde anvise den bedste Form for Finansiering af Boligbyggeriet ud i Fremtiden. Tiden er derfor gaaet indtil nu, da vi staaar overfor den gældende Lovs Udløben den 31. Marts i Aar. Det eneste, Udvalget har haft at møde med overfor den høje Rigsdag, er Forslaget om en Afvikling af den Finansiering, vi har haft siden 1922.

Det ærede Medlem Hr. Pitzner sagde, at han betragtede denne Lov som en Afviklingslov, og at han derfor ogsaa vilde ønske, at det blev indsat i selve Forslaget, at det var en Afviklingslov. Dette kan vi fra vor Side intet have at indvende imod, men det forekommer mig for øvrigt, at det ikke er nødvendigt, da dette helt og fuldt fremgaar af den Form, Forslaget har faaet, idet det jo gaar ud paa at fortsætte med Finansieringen derigennem, at der kan ydes sekundære Laan til debyggende med Statens og Kommunernes Garanti, og det er min absolutte Opfattelse, at skal Byggeriet fortsættes i den Tid, vi gaar i Møde, vil det være nødvendigt for det offentlige, for Staten og for Kommunen, under en eller anden Form at animere dette Byggeri, ellers gaar det saaledes, at de, der kunde have Lyst til at bygge enten til sig selv eller andre, vil vente og haabe paa, at der kommer et nyt Prisfald, der gør den Bolig billigere, som de skal have at bo i i Fremtiden.

Vi har fra det offentliges Side været inde paa to Former for at animere til Boligbyggeri; vi havde oprindeligt Tilskudsformen, og vi er senere gaaet over til at yde Laan i tredie Prioritet. Der er jo ogsaa andre Former, f. Eks. den Form, som for øvrigt har været brugt, at lette Skattebyrden for dem, der bygger; og hvis det